

Bài Học 11

*4 Tháng 6–10 Tháng 6

Áo Cưới

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 21; 22:1-14; Khải huyền 21:2, 9; Truyền đạo 12:14; Đa-ni-ên 7:10; Sáng thế Ký 3:9-19.*

Câu Gốc: “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Rô-ma 8:1).

Lịch sử Cơ Đốc giáo có đầy những trang đen tối. Những người tự xưng là Cơ Đốc nhân đã làm nhiều việc khủng khiếp. Và các lời tiên tri cho thấy nhiều sự gian ác sẽ được những người xưng là “Cơ Đốc nhân” thi hành trước khi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu một thí dụ rất hay. Thí dụ này cho thấy một lẽ thật đau đớn rằng không phải tất cả những người tuyên bố theo Đấng Christ thật sự là Cơ Đốc nhân. Dĩ nhiên chúng ta không thể phán đoán giữa những người trung tín và bất trung. Làm thế nào bạn có thể thấy “cái rác trong mắt anh em người, mà chẳng thấy cây đũa trong mắt mình?” (Ma-thi-ơ 7:3). Không, chúng ta không đoán xét họ. Đức Chúa Trời làm công việc đó.

“Các khách tại bàn tiệc Phức Âm là những người xưng là hầu việc Chúa. Tên của họ được viết trong sách sự sống. Nhưng không phải tất cả những kẻ xưng mình là Cơ Đốc nhân là các môn đồ thật. Trước khi phần thưởng cuối cùng được ban ra, Đức Chúa Trời phải quyết định ai xứng đáng nhận lãnh phần thưởng của thiên đàng. Quyết định này phải được thi hành trước khi Đấng Christ trở lại trên các mây trời. Vì khi Đức Chúa Giê-su đến, Ngài đem phần thưởng theo với Ngài ‘để trả cho mỗi người tùy theo công việc họ làm.’ (Khải huyền 22:12).” – Ellen G. White. *Christ’s Object Lessons*, tr. 310.

Ngày Vui Mừng

Ma-thi-ơ 21 miêu tả một số công việc trong những ngày cuối cùng của Đức Chúa Giê-su trên đất. Như Kinh Thánh thường cho thấy, chương này bày tỏ rằng lòng người có thể lừa gạt chúng ta. Chương này cũng nói Sa-tan có khả năng làm mù trí óc chúng ta để không thấy các lẽ thật rõ ràng nhất. Thật dễ dàng để nghĩ: Làm thế nào những người lãnh đạo đó có thể cứng đầu, đui mù, bướng bỉnh trước tất cả các bằng chứng mà Đức Chúa Giê-su đã làm cho họ?

Nhưng chúng ta đừng tự dối mình. Có lý do nào cho chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm nghĩ rằng mình khác hơn những người kia? Đôi khi lòng chúng ta cũng cứng cõi đối với lẽ thật chẳng? Chúng ta không có những tội mình ôm ấp và ước muốn của thế gian sao? Đúng, Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta, Đấng Christ chết vì chúng ta, và sự tha thứ được ban cho tất cả mọi người. Nhưng chúng ta có thể cũng nói như vậy về các người trong Ma-thi-ơ 21. Họ là những người xây dựng lại Đức Chúa Giê-su và chống đối Ngài. Thật chúng ta cần thận trọng biết bao! Vì chúng ta tự lừa dối mình khi nghĩ rằng mình không thể bị lừa gạt.

Hãy đọc hết Ma-thi-ơ 21, vì chương này nói lên bối cảnh cho thí dụ của chương kế tiếp. Nhiều điều xảy ra ở đây. Nhưng chủ đề của chương này là gì? Nếu phải viết xuống vài hàng tóm lược về chương này, thì bạn sẽ viết gì? Điều quan trọng hơn, có những bài học thiêng liêng nào chúng ta học được trong chương đó?

Có lẽ những câu quan trọng nhất trong cả chương này là hai câu cuối. Lòng người đã cứng rắn đối với Đức Chúa Giê-su, nhưng sứ điệp của Ngài đã thấu đến lòng họ. Đó là vì người ta biết Đức Chúa Giê-su đang nói về họ. Họ hiểu rất rõ điều đó đến nỗi họ muốn bắt Đức Chúa Giê-su. Cũng có điều hay là họ sợ dân chúng nên đã không bắt Ngài lúc đó. Thật đáng buồn thay! Có người đáng lẽ phải là thầy của những người khác lại cần phải học thêm nhiều nữa. Trong nhiều trường hợp, họ không bao giờ học hỏi thêm. Cuối cùng khi họ học thì đã quá muộn (Rô-ma 14:10).

Lời Mời Của Vua

Thật vui mừng khi có tiệc cưới. Nhưng khi *vua* có tiệc cưới thì còn vui hơn nữa. Và được mời tới dự tiệc cưới do vua tổ chức cho chính *con trai mình* thì thật là một vinh dự rất lớn. Tiệc cưới cho con trai trong Ma-thi-ơ 22 được dùng để bày tỏ sự liên hệ giữa Đức Chúa Giê-su và hội thánh Ngài (Khải huyền 21:2, 9; Ê-phê-sô 5:21-23).

Xin đọc Ma-thi-ơ 22:1-8. Phần này của thí dụ phù hợp thế nào với những gì chúng ta thấy trong Ma-thi-ơ 21? Đoạn này có cùng một chủ đề nào?

Cũng xin lưu ý, vua chuẩn bị mọi thứ. Ông sắp đặt cuộc hôn nhân. Ông dọn tiệc sẵn sàng. Ông sai đầy tớ giết thú vật, và đi nhắc những người đã được mời, “Mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới.” Cuối cùng, điều người ta cần làm là nhận lời mời của vua.

Xin cũng lưu ý những lý do người ta từ chối lời mời. Một số không đếm xỉa đến, họ không nghĩ đó là việc quan trọng. Điều đó cũng tiêu biểu cho những người ngày nay coi thường các lời hứa của Đức Chúa Trời. Vì những lý do khác nhau, họ không mở lòng mình tiếp nhận lễ thật. Những người khác thì “cứ việc đi đường mình.” Đức Chúa Giê-su phán con đường cứu rỗi thì hẹp (Ma-thi-ơ 7:14). Người ta tìm đủ mọi lý do để tránh né và từ chối lời mời. Đối với những người khác, đây chỉ là sự cảm dỗ của thế gian. Và cuối cùng, một số coi thường lời mời. Còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua. Bất cứ vì lý do gì, họ bị bỏ ra ngoài.

Hãy nghĩ về lời của vua. Ông nói những người từ chối lời mời là “không xứng dự tiệc đó.” Với nhân loại tội lỗi, có ai trong chúng ta thật sự xứng đáng để được mời dự tiệc cưới của vua? Chữ “xứng đáng” trong Kinh Thánh nghĩa là những gì Đấng Christ làm cho chúng ta và trong chúng ta.

Hãy nghĩ về các lý do của những người từ chối lời mời? Điều nào bạn thấy khó nhất để đối phó trong đời sống mình? Bạn có thể hứa gì để giúp bạn tránh làm điều đó chẳng?

Những Người Đến Dự Tiệc Cưới

Khi người ta từ chối lời mời hai lần, thì bây giờ vua truyền mời lần thứ ba, “hễ gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc” (Ma-thi-ơ 22:9). Vua sai các đầy tớ mời họ tới dự tiệc cưới. Nhưng lần này sự đáp ứng lại khác. Đó là vì, theo câu đó, các đầy tớ “nhóm lại hết thấy những người họ gặp” (câu 10).

Xin đọc phần kết luận của thí dụ này trong Ma-thi-ơ 22:9-14. Ai đến dự tiệc cưới? Một số người đến “bất luận dữ lành” nghĩa là gì?

Bạn có bao giờ để ý một số người dữ nhất và đáng ghét nhất là những người xưng mình là Cơ Đốc nhân. Hay một số người hay xét đoán, có hai lòng, và gian ác nhất đi nhà thờ, xưng là tin nhận những lời hứa về sự cứu rỗi, và nói họ chắc chắn được cứu rỗi?

Điều này không có gì mới. Chúng ta hiểu thế nào đức tin của Thập tự quân (những lính Âu châu có hình thập tự đỏ trên ngực, được giáo hoàng sai đi chiếm lại thành Giê-ru-sa-lem từ những người theo Hồi giáo, giữa khoảng 1000-1300 S.C.)? Thí dụ, họ trung tín với Đức Chúa Giê-su, nhưng họ ăn cắp và giết người trên đường đến Đất Thánh. Một nhân chứng báo cáo “lính của chúng ta luộc những người theo tà giáo trong nồi, họ lấy giáo xiên vào con nít để làm thịt nướng.” – Amin Maalouf, *The Crusades Through Arab Eyes*, translated by Jon Rothschild (New York: Schocken Books, 1984), tr. 39. Làm sao các Thập tự quân làm những điều khủng khiếp đó nhân danh Đức Chúa Giê-su?

Bạn có thể nói, “*Điều đó dễ thôi! Những người này không phải là Cơ Đốc nhân thật.*” Nhưng làm sao bạn biết, và làm thế nào bạn biết được lòng họ? Họ được dạy gì? Họ có những cơ hội nào để biết rõ hơn? Về sau họ có ân hận không? Họ có chấp nhận các lời hứa về sự tha thứ và ân điển như chúng ta không? Còn về các hành động trong quá khứ của những người sau này ăn năn thì sao? Chúng ta là ai mà xét đoán lòng họ?

Chúng ta không nên xét đoán, nhưng Đức Chúa Trời sẽ phán xét (Rô-ma 14:10; Hê-bơ-rơ 10:30; Truyền đạo 12:14; Đa-ni-ên 7:9, 10). Người theo Cơ Đốc Phục Lâm gọi đó là “sự điều tra phán xét.” Và sự phán xét đó được nói đến trong thí dụ này.

Hãy suy nghĩ về những điều xấu mà Cơ Đốc nhân đã làm trong lịch sử, và đôi khi họ cũng nhân danh Đức Chúa Giê-su nữa. Thí dụ này giúp chúng ta hiểu Đức Chúa Trời sẽ đối xử công bằng với họ thế nào?

Không Có Áo Lễ

Trong thí dụ này, áo lễ nghĩa là gì? Tại sao từ chối không mặc áo lễ là vấn đề sinh tử?

Giả thử có người tin một lần được cứu là được cứu mãi mãi. Vậy có gì sai với tư tưởng Đức Chúa Trời phân chia lúa mì và cỏ lùng (Ma-thi-ơ 13:24-30), người khôn và người dại (Ma-thi-ơ 25:14-30), và người thật sự được bao phủ trong sự công bình của Chúa với những người chỉ xưng là đi theo Ngài (Ma-thi-ơ 22:1-14)? Còn có một số người đã và vẫn đang làm những điều khủng khiếp, và có thể vẫn nhân danh Chúa nữa thì sao?

Sẽ không có sự phán xét cuối cùng cho những người chân thật và giả dối sao?

Hãy suy nghĩ: Nếu sự cứu rỗi chỉ bởi việc làm, thì điều đó thật đơn giản! Chỉ cần đếm các việc làm của chúng ta, có thể đủ, hay không đủ. Nhưng còn đức tin mà sự cứu rỗi lệ thuộc vào những việc của một người nào đó làm cho chúng ta thì sao? Đó là đức tin vào sự công bình cần cho sự cứu rỗi lệ thuộc vào người khác chứ không vào chúng ta. Lúc đó vấn đề trở nên sâu xa hơn. Vì thế sự phán xét bởi Đức Chúa Trời, Đấng không bao giờ sai lầm thì cần thiết hơn là tin vào một tôn giáo lệ thuộc vào việc làm. Đúng không?

Đó là đại ý của thí dụ này: làm thế nào Đức Chúa Trời phân chia những người thật sự hay không thật sự theo Ngài. Và bạn vẽ đường ranh giới ở đâu? Đường đó rõ ràng cho thấy họ là những người mặc hay không mặc áo công bình mà Đấng Christ đã ban miễn phí cho tất cả mọi người.

Thí dụ này cho thấy sự khác biệt rõ ràng giữa một thuộc viên hội thánh và một tội nhân được cứu bởi sự công bình của Đấng Christ. Hai người này rõ ràng không giống nhau. Hãy suy nghĩ về cuộc đời bạn, các hành động, lời nói, tư tưởng, thái độ của bạn đối với bạn hữu và kẻ thù. Những điều đó bày tỏ bạn là người mặc áo công bình của Đấng Christ hay chỉ là người đến dự tiệc?

Sự Phán Xét

Giả thử bạn tin rằng một người “được cứu,” thì người đó không bao giờ bỏ đạo nữa. Như thế thì khó để tưởng tượng Đức Chúa Trời sẽ có sự phân chia cuối cùng giữa những người được mặc áo công bình của Ngài và những người giả bộ. Đó là đại ý của thí dụ này. Nói lại một lần nữa, giả thử có một tôn giáo không lệ thuộc vào việc làm của chúng ta. Thay vào đó, tôn giáo đó lệ thuộc vào những công việc của người khác làm cho chúng ta (mà chúng ta nhận bằng đức tin). Vậy thì, làm thế nào Đức Chúa Trời không có sự phân chia cuối cùng?

Hãy so sánh Truyền đạo 12:14 và 1 Cô-rinh-tô 4:5 với Ma-thi-ơ 22:11. Có điều gì gần tương tự ở trong ba câu này? Tại sao điều đó lại rất quan trọng?

Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm hiểu ý niệm về cuộc thiệ ác đấu tranh (Khải huyền 12:7-9; 1 Phi-e-rơ 5:8; Gióp 1, 2). Và chúng ta hiểu cả vũ trụ chú ý đến cuộc thiệ ác đấu tranh vĩ đại này (Đa-ni-ên 7:10; 1 Cô-rinh-tô 4:9; Ê-phê-sô 3:10). Vì thế chúng ta từ chối chấp nhận lý luận rằng cuộc điều tra về việc làm thì không có trong Kinh Thánh. Chúa *biết rất rõ* dân sự Ngài.

Điều quan trọng là chúng ta giữ bức tranh lớn này trong tâm trí: đó là cả vũ trụ rất chú ý đến việc đang xảy ra trên trái đất về vấn đề tội lỗi, phản nghịch, sự cứu rỗi, và chương trình của Đức Chúa Trời phải đối phó với mọi sự một cách công khai, và công bằng.

Tư tưởng về sự phán xét của *bất cứ* điều gì nghĩa là phải có sự điều tra. Hãy coi Sáng thế Ký 3:9-19: ngay từ lúc đầu sau khi tội lỗi xâm nhập vào thế gian, chính Đức Chúa Trời tham gia vào việc điều tra bằng cách đặt những câu hỏi. Ngài đã biết câu trả lời, nhưng Ngài hỏi vì “cuộc điều tra” này thật sự không phải cho Ngài. Cuộc điều tra này giúp A-đam và Ê-va hiểu sự nghiêm trọng của việc họ đã làm. “Cuộc điều tra phán xét” cũng vậy. Việc này không bày tỏ điều gì mới lạ với Đức Chúa Trời. Nhưng thật sự có cuộc điều tra vì sự ích lợi của những người khác và giúp họ hiểu tại sao mọi việc xảy ra như chúng ta đã thấy.

Sự phán xét trong sách Sáng thế Ký bày tỏ ân điển của Đức Chúa Trời đã bác bỏ án tử hình (coi Sáng thế Ký 3:15). Ân điển Đức Chúa Trời cũng làm vậy cho tất cả những người thật lòng theo Ngài – bây giờ và trong lúc phán xét – là lúc họ cần ân điển nhiều nhất!

Một cuộc điều tra về việc làm của bạn? Vậy có gì lạ không khi bạn cần sự công bình của Đấng Christ luôn luôn bao phủ bạn? Hay sự cứu rỗi phải nhờ ân điển chứ không nhờ vào việc làm? Bạn có hy vọng gì nếu không có áo của Đấng Christ bao phủ mình?

Thứ Sáu *10 Tháng 6

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc Ellen G. White, “Without a Wedding Garment,” tr. 307-319, trong *Christ’s Object Lessons*.

Những chương trình cứu rỗi có một mục đích sâu xa hơn là chỉ cứu chuộc loài người. Không phải chỉ vì điều này mà Đấng Christ xuống thế gian, nhưng là việc làm cho vũ trụ thấy rõ ràng bản tính của Đức Chúa Trời.” – Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 68.

“Nhưng lúc đó Sa-tan không bị hủy diệt ngay lập tức. Vì lúc đó các thiên sứ cũng chưa hiểu tất cả những gì liên quan đến cuộc chiến ác đấu tranh. Các nguyên tắc bị thách thức về sau được bày tỏ đầy đủ. Và vì sự ích lợi cho loài người, mà sự sống của Sa-tan được tiếp tục. Loài người cũng như các thiên sứ phải thấy sự khác biệt lớn giữa Vua sự sáng [Đức Chúa Giê-su] và vua chúa sự tối tăm [Sa-tan]. Loài người phải lựa chọn họ sẽ phụng sự ai.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 761.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy nghĩ về lịch sử Cơ Đốc giáo. Hãy nghĩ đến các điều khủng khiếp mà những người xưng mình là Cơ Đốc nhân đã làm, và thường thường nhân danh Đức Chúa Giê-su nữa. Hãy nghĩ họ đã dùng đức tin như một tấm bình phong; một lớp áo, một sự bào chữa cho những tội ác kinh khủng. Những sự kiện không may này giúp chúng ta thế nào để hiểu hơn nhu cầu cần có sự phân chia giữa vòng những người xưng mình đi theo Đức Chúa Giê-su, như trong thí dụ này và những câu khác trong Kinh Thánh đã cho thấy?
- 2 Ellen G. White nói rõ áo của Đấng Christ là sự công bình của Ngài vừa bao phủ chúng ta vừa giúp chúng ta bày tỏ bản tính Ngài trong đời sống mình. Chúng ta hiểu thế nào về sự khác biệt giữa hai lẽ thật quan trọng này? Và tại sao hiểu được điều này rất quan trọng?
- 3 Hãy nghĩ cuộc chiến ác đấu tranh có thật thế nào và việc này ảnh hưởng bao nhiêu tới các tín điều của Hội Thánh Cơ Đốc Phục lâm. Hãy đọc trong Kinh Thánh và tìm ra những câu liên quan đến đề tài này để thấy Kinh Thánh theo sát chủ đề này thế nào.
- 4 Đức Chúa Giê-su kết thúc thí dụ về áo cưới với những lời này, “Vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn” (Ma-thi-ơ 22:14). Bạn nghĩ Đức Chúa Giê-su có ý muốn nói gì, theo chủ đề của thí dụ này?